

שמואל א פרק כד

(יא) וְאִבִּי רָאָה גַם רָאָה אֶת כְּנָף מְעִילָךְ בְּיָדֵי כִּי בְּכַרְתִּי אֶת כְּנָף מְעִילָךְ וְלֹא הִרְגַתִּיךָ דַּע וּרְאָה כִּי אֵין בְּיָדֵי רַעָה וּפָשַׁע וְלֹא חֲטָאתִי לָךְ וְאֵתָּה צְדָה אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ:
(יז) וַיְהִי כְּכֹלֹת דָּוִד לְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל שָׁאוּל וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הַקֶּלֶךְ זֶה בְּנִי דָוִד וַיֵּשֶׂא שָׁאוּל קֶלֶו וַיִּבֶן:

שמואל א פרק יח

(ד) וַיִּתְּפֹשֵׁט יְהוֹנָתָן אֶת הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמַדְּיו וְעַד חֲרָבוֹ וְעַד קֶשֶׁתוֹ וְעַד חֲגָרוֹ:

שמואל א פרק יז

(לח) וַיִּלְבַּשׁ שָׁאוּל אֶת דָּוִד מַדְּיו וְנָתַן קֹבֵעַ נַחֲשֶׁת עַל רֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ שְׂרִיֹן:
(לט) וַיַּחְגֹּר דָּוִד אֶת חֲרָבוֹ מֵעַל לְמַדְּיו וַיֹּאֶל לְלֶכֶת כִּי לֹא נֹסֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל שָׁאוּל לֹא אוּכַל לְלַכֵּת בְּאַלֶּהָ כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיִּסְרַם דָּוִד מֵעָלָיו:

מלכים א פרק יט

(יט) וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת אֵלִישָׁע בֶּן שַׁפְט וְהוּא חָרַשׁ שָׁנִים עֶשֶׂר צַמְדִים לִפְנֵיו וְהוּא בִּשְׁנַיִם הָעֶשֶׂר וַיַּעֲבֵר אֵלָיו וַיִּשְׁלַךְ אֶדְרֵתוֹ אֵלָיו:

מדרש שמואל (בובר) פרשה כא

[א] וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אותו שריון נמצאו חפותין לא משולשלין ולא מסולקין, כיון שראה שאול כן נתכרכמו פניו, כיון שראה דוד שנתכרכמו פניו של שאול, מה דוד אמר לו, ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי וגו'.

שמואל ב פרק א

(כו) צַר לִי עֲלֶיךָ אָחִי יְהוֹנָתָן נְעֻמַתְּ לִי מְאֹד נִפְלְאַתָּה אֶהְבֶּתְךָ לִי מֵאַהֲבַת נָשִׁים:

רות פרק ג

(ט) וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה וַתֹּאמֶר אֲנֹכִי רֹת אֲמַתְךָ וּפְרֻשַׁתְךָ כִּנְפֶךָ עַל אֲמַתְךָ כִּי גַאל אֲתָה:

שמואל א פרק יט

(ט) ותהי רוח ה' רעה אל שאול והוא בביתו יושב וחנויתו בידו ודוד מנגן בגד:
 (י) ויבקש שאול להכות בחנית בידו ויבקר ויפטר מפני שאול ויד את החנית בקיר ודוד נס וימלט
 בלילה הוא:
 (יא) וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך
 ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת:
 (יב) ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט:
 (יג) ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בגד:
 (יד) וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא:
 (טו) וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו:
 (טז) ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו:
 (יז) ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר
 אלי שלחני למה אמתך:
 (יח) ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרממה ויגד לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל
 וישבו בנוית בניות:
 (יט) ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנוית בניות ברמה:
 (כ) וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם
 ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה:
 (כא) ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים
 ויתנבאו גם המה:
 (כב) וילך גם הוא הרממה ויבא עד בור הגדול אשר בשכני וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה
 בנוית בניות ברמה:
 (כג) וילך שם אל ניות ניות ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלוד ויתנבא עד באו בנוית
 בניות ברמה:
 (כד) ויפשוט גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על פו
 יאמרו הגם שאול בנביאים:

שמואל א פרק כ

(ה) ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתני ונסתרתני בשדה
 עד הערב השלשית:
 (ו) אם פקד ופקדני אביך ואמרת נשאל ממני דוד לרוץ בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל
 המשפחה:
 (ז) אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה הרעה מעמו:
 (ח) ועשית חסד על עבדך כי בבירת ה' הבאת את עבדך עמו ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך
 למה זה תביאני:
 (ט) ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך:

שמואל א פרק יח

(יז) ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם
 מלחמות ה' ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים:
 (יח) ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בשרא אל כי אהיה חתן למלך:
 (יט) ויהי בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריא אל המחלתי לאשה:
 (כ) ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו:
 (כא) ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים תתחתן
 בי היום:
 (כב) ויצו שאול את עבדו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן
 במלך:
 (כג) וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי
 איש רש ונקלה:
 (כד) ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד:

(כה) ויאמר שאול פה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנצקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים:

(כו) ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים:

(כז) ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה:

(כח) וירא שאול וידע כי ה' עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו:

(כט) ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים:

מדרש שמואל (בובר) פרשה כב

[ה] ויברח דוד מניות ברמה רבי זכריה ורבי יונתן בר חגי בשם רבי יצחק בר מריון יפה קפדנותן של אבות מענוותנותן של בנים, קפדנותן של אבות מיעקב, ויחר ליעקב וירב בלבן וגו' (בראשית ל"א ל"ו), את סבור שמא מכות ופצעים היו, והלא לא היה שם אלא דברי פיוסין, אמר [ר' ימון] בנוהג שבעולם אדם הולך לבית /מבית/ חמיו, אפשר שלא ליטול בידו מאומה, ברם הכא אפי' מחט או צנורא לא עלתה בידו, ענוותנותן של בנים מדוד ויברח דוד מניות ברמה וגו', מזכיר שפיכות דמים בפיוסו.

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו, שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן בקש לעקור

בראשית פרק לא

(מג) ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו:

(נא) ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך:

(נב) עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה:

(נג) אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק:

שמואל א פרק כו

(טו) ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך:

(טז) לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי ה' כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח ה' ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשתי:

(יז) ויכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך:

(יח) ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רעה:

(יט) ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם ה' חסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני ה' כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבד אלהים אחרים:

(כ) ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד פני ה' כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד פאשר ירדף הקרא בָּהָרִים:

(כא) ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הספלתי ואשגה הרבה מאד:

(כב) ויען דוד ויאמר הנה חנית המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה:

(כג) ויקוק ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו אשר נתנה ה' היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח ה':

(כד) והנה פאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני ה' ויצלני מכל צרה: פ

כתובות (קי:)

ת"ר: לעולם ידור אדם בא"י אפי' בעיר שרובה עובדי כוכבים, ואל ידור בחו"ל ואפילו בעיר שרובה ישראל, שכל הדר בארץ ישראל - דומה כמי שיש לו אלוה, וכל הדר בחוצה לארץ - דומה כמי שאין לו אלוה, שנא: +ויקרא כ"ה+ לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים, וכל שאינו דר בארץ אין לו אלוה? אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים; וכן בדוד הוא אומר: +שמואל א' כ"ו+ כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים, וכי מי אמר לו לדוד לך עבוד אלהים אחרים? אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים.